

stor vægt på, og derfor er vi også meget glade for, at regeringen har sat penge af til netop sundhedsvæsenet.

Det Konservative Folkeparti ønsker en offentlig, god og hurtig behandling af alle borgere. Vi ønsker en fjernelse af ventelisterne og et mere effektivt sundhedsvæsen, og regeringen har heldigvis taget skridt i den rigtige retning. Det er vi glade for, og vi ser frem til udviklingen.

Så længe vi er i den nuværende situation, ser vi dog ingen grund til ikke at give arbejdsgiveren mulighed for at få sine medarbejdere hurtigt tilbage på virksomheden. Det er et langt, sejt træk at få sat effektiviteten op i sundhedsvæsenet, og derfor er dette forslag desværre også nødvendigt. Vi så selvfølgelig allerhelst, at forslaget var helt overflødig, fordi vi ikke havde problemer med ventelister, men vi er sikre på, at i løbet af en periode med borgerlig regering skal man nok også forsøge at få løst det problem.

Foreløbig kan dette forslag være med til at hjælpe med at få ventelisterne ned, så andre mennesker også kan få en hurtigere behandling på netop de offentlige sygehuse. Samtidig vil vi gerne være med til at gøre det mere attraktivt for privatpersoner at tage et ansvar, også gerne for deres medarbejdere.

Forslaget om at gøre det muligt at lette forholdene for arbejdsgiverbetalte sundhedsydere er ikke kun godt for virksomhederne, fordi de hurtigt får arbejdskraften tilbage. Det er også godt for den enkelte, som slipper for at leve med smerte og sygdom, det er godt for andre mennesker, der kan komme hurtigere til i det offentlige system, og det er godt for samfundet, fordi vi får kortere ventelister, og fordi vi får færre udgifter til f.eks. de sygedagpenge, som ingen mennesker jo ønsker at være på.

Vi ønsker, at Danmark får et så godt sundhedsvæsen, at virksomhedsejerne rent faktisk ikke engang har lyst til at bruge forslaget her, og derfor synes vi faktisk, at i den situation, vi har i Danmark, er det et vældig godt forslag, fordi også virksomhedsejere kan være med til at tage et socialt ansvar.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Den konservative ordfører siger – sådan måtte jeg forstå det – at Det Konservative Folkeparti beklager, at det er nødvendigt at lave denne lovgivning på grund af ventelisterne, og så sidder man jo med dette spørgsmål: Jamen hvor længe regner regeringspartierne så med, at loven er

nødvendig? Hvornår er ventelisterne så langt nede, at denne lovgivning ikke er nødvendig?

Vi kan jo fra Folketingets side indføre en revisionsparagraf, så Folketinget kan tage sagen op til fornyet overvejelse. Vi skal bare have et bud fra regeringspartierne på, hvornår ventelisterne er så langt nede, at denne lovgivning ikke er nødvendigt, sådan som den konservative ordfører formulerede det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Mit spørgsmål til den konservative ordfører skal bare gå på, om betalingen egentlig er det, der afgrø ventelisterens længde.

Betalingen afgør kun rækkefølgen på ventelisten, den skaffer jo ikke flere læger. Det kan selvfølgelig skaffe flere privathospitaler, men problemet med privathospitaler er, at de har ingen læger. De bruger bare lægerne fra det offentlige sundhedssystem, og jeg har indtryk af, at regeringen nu vil sørge for, at lægerne får betaling for at arbejde lidt mere dér, hvor de egentlig har deres arbejde. Så det er vel kun et spørgsmål om rækkefølgen på ventelisten, og det er også i sig selv asocialt. Er det ikke rigtigt?

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til fru Sandy Brinck kan jeg sige, at vi beklager ikke lovforslaget som sådan, vi beklager bare, at det er nødvendigt at fremsætte det. Vi har overhovedet ikke noget problem med forslaget, heller ikke i den situation, hvor det ikke behøver at blive benyttet.

Til hr. Ole M. Nielsen kan jeg kun sige, at jeg forestiller mig, at når der står færre mennesker i kø foran mig, kommer jeg hurtigere i behandling, og det kan jeg kun sætte pris på.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at jeg blev ikke særlig meget klogere af det svar, jeg fik, for jeg har sådan set forstået, at regeringen gerne vil alt muligt unødigt administrativt bøv l og pjank til livs. Men nu kan jeg forstå, at hvis loven bare er der, men at det ikke er nødvendigt at bruge den, gør det ikke noget, og det forstår jeg ikke.

Men jeg vil egentlig godt gå videre i sporet med, om det bliver til gavn for alle. Jeg er helt enig i hr. Ole M. Niensens ræsonnement om, at det kun er et spørgsmål om rækkefølgen, og kan